

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foala Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiloase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an	50 „		
Pe un pătrar de an	25 „		
Un număr	2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1876 E 1925.

STATUTELE.

Fondului Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului pentru pensionarea funcționarilor ei și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor.

Dispoziții generale.

Art. 1. Acest fond servește pentru pensionarea asesorilor consistoriali salariați, a profesorilor titulari dela Institutul teologic, a protopresbiterilor tractuali, a funcționarilor și oamenilor de serviciu, angajați în mod definitiv la Consistorul eparhial și la Institutul teologic, apoi pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor.

Art. 2. Fondul poartă numirea „Fondul Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului pentru pensionarea funcționarilor ei și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor”.

Art. 3. Fondul este proprietatea exclusivă și inalienabilă a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

Art. 4. Participarea la acest fond este obligatorie pentru toți cei amintiți în Art. 1, cari au salar de bază, respective gradații și pe cari statutele de față îi cuprind sub numirea colectivă de „funcționari”, deci unde statutele vorbesc despre funcționari, fără a face distincțiuni, se vor înțelege toate categoriile înșirate în Art. 1.

Art. 5. Fondul se administrează de Consistorul eparhial din Caransebeș, separat de celelalte fonduri, după normele pentru administrarea averilor eparhiale și în conformitate cu dispozițiile acestor statute.

Mijloacele.

Art. 6. Fondul:

A) Are la bază: „Fondul diecezei gr. ort. rom. a Caransebeșului pentru pensionarea funcționarilor dela Consistoriu, a profesorilor și a protopresbiterilor tractuali și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor”.

b) Se alimentează:

1. din taxele fundamentale;
2. din taxele anuale;
3. din taxele de avansare;
4. din venitele intercalare ale protopresbiteratelor vacante;

5. din dobânzile disponibile după capitalul fondului;

6. din amenzile judecate de autoritățile bisericesti în cale disciplinară în favorul acestui fond;

7. din ajutor dela stat;

8. din oferte benevole, donațiuni și legate;

9. din alte venituri destinate fondului de Consistorul diecezan.

Taxele fundamentale și anuale.

Art. 7. Taxele fundamentale are să le solvească fiecare funcționar odată pentru totdeauna și sunt stabilite în sumă egală cu o pătrime din salarul de bază în primele două luni a celor intrați în serviciu.

La gradații și avansare se reține sporul întreg de pe o lună în luna în care s'a acordat gradația, sau s'a făcut avansarea.

Protopresbiterii plătesc taxa fundamentală și după salarul primit dela stat în calitate de protopresbiteri și anume o pătrime din salar în primele 2 luni la intrarea în serviciu.

Art. 8. Afară de taxa fundamentală mai plătește fiecare funcționar o taxă lunară, egală cu zece (10)% din salarul de bază și gradații.

Art. 9. Atât taxa fundamentală, cât și taxa anuală se reține de către caseria care face plata salarului.

Taxele de avansare.

Art. 10. Taxele de avansare se solvesc, respective se rețin la caserie odată pentru fiecare urcare de salar (salar și gradații) și sunt egale cu sporul de salar ce cade pe 1 lună.

Protopresbiteratele vacante.

Art. 11. Jumătate din venitul curat după sesiunile protopresbiteratelor vacante compete acestui fond sub întreaga durată a vacanței.

Dreptul la pensie.

Art. 12. Fiecare funcționar din categoria celor cuprinși în art. 1. are drept la pensie după un serviciu de 10 (zece) ani:

a) în caz de absolută incapacitate fizică sau spirituală, în urma căreia a devenit cu totul neapt pentru a mai servi;

b) în caz că angajamentul lui atârna dela o alegere și n'a mai fost reales.

Dacă va fi reales după un interval de șesă (6) ani de întrerupere, se socotesc anii de întrerupere, dacă plătește taxele cu interese de 6%.

Timpul de serviciu se socotește din ziua ocupării postului, fie în calitate definitivă, fie provizorie, până la ziua când a urmat pensionarea.

La pensionare se vor considera numai acei ani de serviciu, după cari s'au plătit taxele în baza acestor statute.

Art. 14. Funcționarilor li-se socotesc ca ani de serviciu și acei ani, cari i-au petrecut ca învățători confesionali sau profesori confesionali sau în altă funcțiune bisericească școlară în Eparhie, întrucât nu primesc după acei ani de serviciu pensiuine separată și dacă plătesc taxele proscrise plus 6% interese.

Asemenea se vor socoti și anii serviți în armată ca mobilizați, sau la stat în interesul bisericii, dacă nu primesc pensiuine separată după acei ani și dacă își achită toate taxele pe acest timp cu interese de 6%.

Favorurile acordate de acest articol se dau în urma unei cereri înaintate în restimp de un (1) an dela intrarea în serviciul bisericii, iar pentru cei ce au înfrat în serviciu după 1 Septembrie 1919, în restimp de un (1) an socotit dela aplicarea acestor statute.

Preoții, cari primesc o pensiuine de învățator, vor beneficia dela acest fond de pensiuine numai dela data intrării în serviciu de preot.

Pensiuinea.

Art. 15. Funcționarii, în caz de absolută incapacitate fizică sau spirituală, au drept și anume: protopresbiterii după un serviciu de 40 ani, asesorii, funcționarii și oamenii de serviciu consistoriali și dela Institutul teologic după un serviciu de 35 de ani, iar profesorii după un serviciu de 30 ani la o pensiuine egală cu salariul de bază și gradațiile, ce le primeau în ultima lună a funcționării lor.

Art. 16. După un serviciu de 10 (zece) ani pensiuinea se statorește la 40% dela salariul de bază și gradațiile, ce le-a avut funcționarul în ultima lună a anului al 10-lea și după cari s'au plătit taxele conform statutelor prezente.

Dela 10 ani în sus:

a) La protopresbiteri se mai adauge după fiecare an de serviciu câte 2%.

b) La asesori, funcționari și oameni de serviciu câte 2 și 4/10%;

c) Iar la profesorii Institutului teologic câte 3%.

Pensiuinea se socotește după salariul de bază și după gradații fără alte sporuri și nici la un caz nu va fi mai mare decât salariul și gradațiile, respective avansările primite în ultima lună a funcționării.

Art. 17. Văduva are drept la pensiuine până la moarte sau până la remăritare.

Sotia unui funcționar, care și-a câștigat dreptul de pensiuine, fiind cel puțin 10 ani membru al acestui fond, după moartea bărbatului său are drept la pensiuine pe întreg timpul văduviei sale, dacă mai întrunește și următoarele condițiuni:

a) Dacă s'a căsătorit cu bărbatul ei după rându-

lile bisericii noastre ortodoxe înainte de a fi ajuns aceasta etatea de 50 de ani și înainte de a fi trecut în stare de pensiuine și dânsa, când s'a căsătorit cu un funcționar mai bătrân de 35 ani, n'a fost cu mai mult de cât 15 mai tânără decât bărbatul său;

b) dacă bărbatul său a mai trăit cel puțin 3 ani întregi după căsătorie și n'a fost bolnăvicios când s'a căsătorit;

c) dacă până la moartea bărbatului a trăit cu el împreună sau dovedește, că nu din vina sa n'au trăit la olaltă.

Art. 18. Copiii legitimi, a căror mamă trăește, a unui funcționar membru al fondului, răposat după un serviciu de cel puțin 10 ani, au dreptul la ajutor până devin majori, care ajutor se sistează însă și mai înainte, dacă minorii se căsătoresc sau devin de sine stătători, câștigându-și singuri existența.

Ajutorul de copii se fixează pentru un copil douăzeci (20)% din pensiuinea cuvenită tatălui, pentru 2 copii treizecișicinci (35)% și pentru trei sau mai mulți copii cincizeci (50)% din cea pensiuine.

Suma ajutoarelor tuturor copiilor nu poate trece suma pensiuinii la care are drept văduva.

În caz că sunt mai mulți ca 4 copii îndreptățiți la ajutor, dacă sunt lipsiți, Consistorul diecezan le poate acorda din caz în caz un ajutor extraordinar, care însă nu poate fi mare ca cel al copiilor îndreptățiți.

Dacă orfanul studiază și dovedește spor în studii, i-se menține ajutorul și peste etatea de 21 ani, până la terminarea studiilor. Ofanii de tată și mamă primesc ajutorul dublu.

Orfanilor cu defecte grave corporale sau mentale, cari nu-și pot câștiga singuri existența și sunt avizați la ajutor, li-se poate acorda ajutorul și după ce au devenit majori, dacă vor dovedi aceasta din 5 în 5 ani prin certificat medical și dela Oficiul parohial respectiv.

Dispoziții excepționale.

Art. 19. Dacă un funcționar a servit cinci (5) ani și moare înainte de a fi împlinit zece (10) ani, văduvei și copiilor li-se dă dreptul de a răscumpăra anii până la 10 ani și vor primi pensiuinea statutară fixată pentru 10 ani de serviciu.

Dacă văduva și copiii nu răscumpără anii până la 10, vor primi, văduva și copiii împreună, o escontentare definitivă egală cu salariul de bază și gradațiile pe ultimul an servit.

Art. 20. Dacă un funcționar moare fără de a fi împlinit 5 ani de serviciu, văduva acestuia împreună cu copiii primesc o escontentare definitivă egală cu taxele vârsate la fond, fără dobândă.

Art. 21. Orfanii funcționarilor amintiți în Art. 19. și 20, întrucât sunt avizați, pot primi până la majoratul lor un ajutor anual extraordinar, care se va fixa de către Consistorul eparhial la sfârșitul fiecărui an.

Art. 22. Dacă un funcționar iese din serviciu, perde dreptul la pensiuine, rămânând sumele solvite în favorul fondului.

Art. 23. Când un funcționar iese din serviciu fără

vina lui, de exemplu prin nerealegere, acela are dreptul la pensiuine și fără documentarea invalidității, dacă a împlinit 10 ani de serviciu, iar când astfel de cazuri se ivesc înainte de împlinirea celor 10 ani de serviciu i-se restituie, cu excepția taxei fundamentale, sumele ce a contribuit la fondul de pensiuine, însă fără interese.

Art. 24. Dacă în decursul timpului s'ar observa, că pensiunile și ajutoarele întrec 80% din venitul anual, Consistoriul eparhial este în drept a face o reducere proporțională asupra tuturor pensiunilor și ajutoarelor.

Acordarea pensiunii.

Art. 25. Pensionarea resp. ajutorarea se decide și pensiunea sau ajutorul se acordă și stătoarește de către Consistoriul eparhial în ședința plenară sau în ședința senatului respectiv, care e forul disciplinar al funcționarului, și anume la cererea funcționarului sau din oficiu, în ambele cazuri, dacă a devenit absolut incapabil pentru serviciu. La lichidarea pensiunii se iau numai luni întregi, fracțiunile cad în favorul fondului.

Pierderea dreptului de pensiuine și ajutoare.

Art. 26. Funcționarul pierde dreptul de pensiuine atât pentru sine cât și pentru văduva și orfanii săi:

- Dacă de bună voie abzice de oficiul său;
- dacă își părăsește oficiul și la provocarea Consistoriului eparhial nu-l reocupă în termenul fixat de Consistor;
- dacă prin sentință disciplinară, ridicată la valoare de drept, e destituit din oficiu și judecat la pierderea drepturilor de pensiuine;
- dacă iese din sinul bisericii ort.;
- dacă are purtare imorală și scandalosă;
- dacă desconsideră și deonestează doctrinele și instituțiunile bisericești;
- dacă e pedepsit pentru crime sau delicta deonestătătoare;
- dacă pierde calitatea de cetățean român;
- dacă după trecerea în pensiuine se angajează la ocupațiune incompatibilă cu starea sa de funcționar.

Compatibilitatea sau incompatibilitatea o stătoarește Consistorul diecezan.

Art. 27. Văduva funcționarului își pierde dreptul de pensiuine pentru sine și de ajutor pentru copii:

- dacă din vina ei n'a trăit cu soțul până la moartea acestuia;
- dacă duce viață imorală și scandalosă;
- dacă se recăsătorește;
- dacă iese din sinul bisericii ort.;
- dacă e pedepsită pentru crime sau delicta deonestătătoare;
- dacă pierde calitatea de cetățean român.

Văduva recăsătorită, după moartea soțului al doilea, își recâștigă drepturile avute.

Art. 28. Orfanii funcționarului pierd dreptul de ajutor.

- dacă frecventând vre-o școală nu cercetează catihizația ortodoxă;
- dacă au ajuns majori;

c) dacă și nu sunt majori, dar au intrat în vre-un serviciu, devenind de sine stătători, le este asigurată existența;

d) dacă duc o viață imorală și scandalosă;

e) dacă iese din sinul bisericii ort.;

f) dacă se căsătoresc înainte de a fi majori;

g) dacă sunt pedepsiți pentru crime sau delicta deonestătătoare;

h) dacă pierde calitatea de cetățean român.

Dispoziții transtatorii.

Art. 29 Statutele prezente intră în vigoare în mod provizoriu la 1 Septembrie 1919, având Consistorul diecezan a prezenta în proxima sesiune sinodală, calendarul matematic despre posibilitatea aplicării dispozițiunilor cuprinse în aceste statute.

Drepturile și datorințele fixate aici privesc pe toți funcționarii îndreptățiți din eparhie, aflați la această dată în serviciu și cei intrați ulterior în serviciu.

Art. 30. Dacă ulterior se va constata o eroare de fapt cu privire la timpul servit la persoană, vârsta sau retribuțiune sau calculul pensiunii sau ajutoarelor, atât cel îndreptățit cât și Consistorul eparhial poate cere rectificarea.

Art. 31. Funcționarii, văduvele și orfanii cari beneficiază de pensiuine sau ajutoare din „Fondul diecezei gr. or. rom. a Caransebeșului pentru pensionarea funcționarilor dela Consistoriu, a profesorilor dela Institutul teologic și a protopresbiterilor tractuali și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor”, vor primi și mai de parte din fond ajutorul după statutele vechi, precum și adăusele revocabile votate de Sinodul eparhial.

Art. 32 Membrii fondului vechi, cari sunt în restanță cu taxele, le vor achita în curs de 2 ani, socotiți dela punerea în aplicare a acestor statute, împreună cu interesele de 5%, altfel își pierd drepturile împreună cu văduvele și orfanii lor, ce le-ar avea pe baza statulelor vechi și se socotesc ca și când ar fi intrat în serviciu numai cu ziua de 1 Septembrie 1919, de când li-s'au reținut taxa de 10% la acest fond.

Art. 33 Membrii vechiului fond și cei ce plătesc restanțele împreună cu interesele, precum și taxele dela 1 Septembrie 1919 încoaci, primesc o pensiuine respective un ajutor combinat, și anume pentru timpul până la 1 Septembrie 1919 primesc pensiuinea sau ajutorul ce li-se cuvine după statutele vechi plus adăusele revocabile votate de Sinodul eparhial, iar pe timpul servit după 1 Septembrie 1919 procentele după anii serviți de atunci încoaci și stabilite în statutele de față.

Intrucât funcționarii amintiți în articolul de față au devenit absolut incapabili de muncă sau n'ar fi realez și începând dela 1 Septembrie 1919 ar avea mai mult de 5 (cinci) ani și mai puțin 10 (zece) ani de serviciu, după fiecare an dintre acești 5—10 ani li-se socoate, după regimul prezentelor statute, o pensiuine egală de 4% din salariu și gradații la protopresbiteri și din salariul de protopresbiteri, iar văduvelor și orfanilor lor o pensiuine și respective un ajutor în proporția acestui caloul.

Art. 33 Statutele prezente, după punerea lor în aplicare definitivă, se pot modifica prin Sinodul eparhial și numai prin un concludz luat cu o majoritate de 2 terțialități a voturilor celor prezenți.

Propunerile de modificare pot veni numai prin sau dela Consistorul diecezan.

Art. 34 Aceste statute au putere retroactivă până la 1 Septembrie 1919 și se pun în practică cu data de 1 Maiu 1925, deocamdată provizoriu.

Art. 35 Cu aplicarea acestor statute se încredințează Consistorul diecezan, care va face o instrucțiune, pe care o va pune în aplicare în mod provizor, iar la proxima sesiune sinodală o va prezenta spre aprobare.

Nr. 2563 E ex. 1925.

Sinodul eparhial, cu concludzul său Nr. prot. 17 ex 1925, a aprobat aceste statute în ședința ținută în 27 Aprilie 1925, invitând Consistorul diecezan să elaboreze, pentru punerea lor în practică, instrucțiunea necesară și să o prezinte spre aprobare în proxima sesiune sinodală.

În principiu, Sinodul eparhial este de părere, că întrucât calculul matematic, ce a servit de bază la alcătuirea statutelor, admite, să se încuviințeze membrilor fondului vechiu de pensii al funcționarilor, protopresbiterilor și profesorilor să-și răscumpere 10 (zece) ani dela fondul vechiu, plătind diferența taxelor fără interese în 10 ani consecutivi.

Caransebeș, în 15 Martie 1926.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

De ziua Floriilor.

Dumineca Floriilor. Intrarea triumfală a Domnului nostru Isus Christos în Ierusalim. Biserica, în locul cântărilor jalnice de până acuma, întonează cântări de biruință. De pe buzele creștinilor răsună cântarea: „*Osana, Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!*“ (Mat. XXI, v. 8--9).

Isus intră pentru ultima dată în Ierusalim, ca să facă încoronarea muncii sale mântuitoare. El intră ca un împărat și domn. Dar' în locul împăratului mândru, El intră blând și smerit, ca să se plinească cea ce s'a zis prin prorocul Zaharia, care zice: „*Ziceți fetei Sionului: Iată împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug.*“ (Mat. XXI, v. 5).

Împăratul ceriului și al pământului intră blând și smerit în cetatea Ierusalimului. Cel ce are scaun ceriul, intră în Ierusalim pe mânz de asină, pentru că nu a venit în lume să întemeieze o împărăție lumească, ci o împărăție a sufletelor, din care să facă parte toți cei ce cred în Dumnezeu.

S'a cutremurat cetatea. Poporul L-a întâmpinat pe Isus cu stâlپări de finic și desbrăcându-se de haine, le așterneă pe cale, pe unde trecea Domnul. „*Iar popoarele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă, strigau, zicând Osana Fiului lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!*“ Isus privea poporul și privirii-I dulci, ce le arunca mulțimei și chiar și dușmanilor amestecați între mulțime, erau cele din urmă semne de chemare către drumul ce duce la adevărata viață.

Dușmanii lui Isus în această zi au trebuit să amuțescă. Zadarnic umblau Fariseii dela om la om, îndemnând pe toți să tacă; mulțimea striga înainte: *Osana... Osana...*

O bucurie trecătoare a fost însă și intrarea lui Isus în Ierusalim... Mulțimea, care L-a întâmpinat la intrare în Ierusalim, nu a fost statornică. După câteva zile, aceleași glasuri cari au strigat „*Osana*“, s'au preschimbat în urletul sălbatic: „*Răstigneștel, răstignește-l*“. A uamat jalea patimilor și răstignirea pe cruce. Fiul Omului, care într'adevăr este împărat peste viață și peste moarte, de bună voie se urcă pe crucea de pe Golgota, ca să dea dușmanilor un scurt prilej de a vedea cu ochii, cum a preamărit Tatăl numele Lui înaintea oamenilor și cum adevărul își face drum, orice piedeci i-s'ar pune.

Noi însă, cei ce ne-am botezat și îmbrăcat întru Christos, cunoaștem și zi de zi ne înviorăm și ne îndulcim de darurile ce El ni le-a adus prin jertta de pe lemnul crucii. Și de aceea, acum în preajma Sf. Patimi, desbrăcându-ne de haina cea întinată cu tot felul de păcate, ne vom îmbrăca în haina cea nouă a sfințeniei și curățirii sufletești, și luând stâlپările adevărului în inimile noastre, nu vom răstigni pe Acela, pe care astăzi îl preamărim. Căci voim să întâmpinăm cu vrednicie pe Împăratul sufletelor noastre, ca să ne facem părtași binecuvântărilor Lui. Și vrem să fim credincioși

Celui ce intră în Ierusalimul vieții noastre, pentru ca să ne facem vrednici a cânta cântecul de bucurie al luminatei Sale Invieri.

Pr. S.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Acest adevăr a fost simțit până'n adâncul sufletului de oameni mari, putem zice, de adevărați prinți ai științei, începând cu *Moisi*, *David*, *Solomon*, *Iov* etc., etc., care în mișcătoarele lor creațiuni religioase, în cântări de mulțumire și'n psalmi de laudă au glorificat măreția naturii dumnezeiești.

Nu mai puținun *Copernic*, acest întemeietor al sistemului nostru modern despre lume, este un cucernic creștin, care plin de admirație contemplă încorporarea gândului divin în univers, un *Kepler*, care împreună cu *Newton* ne-a descoperit legile fundamentale ale astronomiei, exclamă plin de uimire: „îți mulțumesc Creatorule și Doamne, că ne-ai dăruit aceste bucurii de creațiunea Ta, admirația de operele mânilor Tale. *Eu am făcut cunoscut strălucirea operilor Tale, pe cât spiritul meu mărginit a putut să cuprindă infinitatea Ta. Unde am zis ceva, ce-i nedemn de Tine, sau am fost silit să năzuiesc la propria mea glorie, aceasta iartă-mi-o cu milostivire*“. Un *Newton*, descoperitorul legii de gravitațiune universală, ori de câte ori pronunța numele lui Dumnezeu, își descoperea capul, deși, după mărturia „*prințului chimiștilor germani*“, după un *Liebig*: „dela un singur și sublim geniu, dela *Newton*, a ieșit mai multă lumină, decât a putut să producă un veac înaintea lui“. (Chemische Briefe). Un *Linné*, acest mare naturalist, descoperind planul aranjării frunzelor, strigă plin de admirație: „*am văzut urmele picioarelor lui Dumnezeu*“. Un mare geograf ca *Ritter* proslăvește pe Cel Vecinic în astfel de cuvinte: „*lumea este pretutindenea plină de strălucirea Creatorului*“. Un mare istoric ca *L. V. Ranke* își isprăvește rugăciunea astfel: „*Atotputernice, uzul în ființă și întreit în persoane, Tu m'ai chemat din nimic, aici mă aflu înaintea treptelor tronului Tău*!“. Un *Nansen*, exploratorul Polului Nord, aflându-se în țara ghețurilor eterne,

scrie în *Memoriile* sale: „Ce ființă puternică răsuțește firele vieții noastre, care ne face să mergem pe căi pe cari noi nu dorim să umblăm? Ce ființă m'a îndemnat pe mine să părăsesc cuibul și să merg pe această cale spinoasă? Oare numai simțul datoriei de a spune lumii ce este Polul Nord? O, nu! Eu, omul, acum în etate de 33 de ani, am avut dorul să caut ținuturi necunoscute despre care am visat atâta! Și mi-a fost dat mie, să sufer de acum înainte mai mult gerul, pericolele, spaima, fiorii, frica, cutremurul, izbiturile munților de gheață, și în loc de așternut cald, bolovanii de gheață să-mi fie mie căpătâiu; iar în loc de așternut moale și cald, tot sloeții de gheață să-mi amortească oasele. *Acestea le pătimesc, ca să stau umilit în fața elementelor și să învăț din acestea a cunoaște, a mă închina și a mă ruga lui Dumnezeu, Puternicul Făcător al Universului*“ etc., etc.

Iar când răsfoim biblia dela început până la sfârșit, rămânem deadreptul uimiți de acordurile sublime și pătrunzătoare ale rugăciunilor pline de simțire și de cugetare religioasă. S'ar putea scrie un studiu întreg despre bogăția, varietatea, profunzimea și sinceritatea acestor rugăciuni.

Ci azi lumea e prea încântată de știință și nu capitulează decât în fața dovezilor pozitive, științifice. Chiar pentru acest motiv am aflat de bine să combat această lume necredincioasă cu armele ei proprii, amintindu-i câțiva oameni de știință de un renume mondial și cari au făcut epocă în domeniul specialității lor, pentru ca să spulber din capul locului învinuirea ce ni-s'ar putea aduce, că știința ar înabuși glasul rugăciunii în inimile noastre. Căci noi la nici un caz nu putem împărtași credința unui *Kant*, cu tot respectul pe care i-l datorăm, că rugăciunea n'ar avea rațiune de a fi; nici a unui *Renan*, acest spirit medioeru la urma urmei după *Payot*; nici măcar a unui cinstit cugetător ca *Fr. Paulsen*, deoarece această credință rătăcită a lor izvorăște dintr'o greșită concepție cosmologică, sau dintr'o pornire nejustificată față de tot ce are religia mai scump și mai eficace pentru educarea și mângâierea neamului omenesc. În chipul acesta însă nu se va putea infiripa armonia dorită între știință, filozofie și religie.

Din fericire, oamenii din toate timpurile și

din toate locurile se roagă, și în acest fapt indiscutabil noi vedem confirmarea unei legi naturale, de perfect acord cu legea divină.

Mărturisim sincer, că suntem profund impresionati de accentele duioase ale rugăciunilor din biblie. Așa rugăciunea stăruitoare a lui *Avram*, îndreptată către Dumnezeu, ca *Sodoma* și *Gomora* să fie cruțate de urgia binemeritată a mâniei divine (Gen. 18, 17—33), este de o rară farmuseță. Este această parte din lege un dialog sublim între Dumnezeu și Moisi, în care ni-se ilustrează minunata putere a rugăciunii. De asemenea și cântarea de mulțumire a lui *Mosi*, în care proslăvește puterea nemărginită a Dumnezeirii (Exod, 15, 1—20), după trecerea miraculoasă prin *Marea Roșie*, va pune mereu în vibrații coardele inimii noastre, deoarece cuvintele inspirate ale acestui imn sunt de o cuceritoare sinceritate. Căci: „*cine este asemenea Tie între dumnezei, Doamne? Cine este asemenea Tie? Proslăvit întru sfinți, minunat întru slavă, făcând minuni*“. Exod, 15, 11.).

Aceeași inspirație puternică, aceeași sinceritate în simțire, aceeași profunzime în cugetare, același farmec ne uimește și în cântarea lui *Moisi*, pe care o rostește cu puțin înainte de moartea sa (A doua lege, 32, 1—52); în cântarea *Anei*, în care dă expresie sentimentelor ei alese, deoarece Dumnezeu a învrednicit-o să fie mamă (I-a a Impăraților, 2, 1—12); în rugăciunea pătrunzătoare a lui *Solomon*, rostită la sfințirea templului superb, în care cere cu atâta stăruință ca ochii lui Dumnezeu să fie pururea deschiși spre casa aceasta (A 3-a a Impăraților, 8, 15—62; A 2-a Paralipomene, 6, 1—42); în rugăciunea de pocăință a lui *Esdra*, (Cartea lui Esdra, 9, 1—15); în rugăciunea lui *Neemia* (Cartea Neemia, 1, 1—11); într-o mulțime de psalmi de o frumusețe fără pereche, în cântarea de mulțumire a lui *Isaia* (cap. 12, 1—6, 25, 1—12), în cântarea celor răscumpărați (cap., 26) în rugăciunea poporului (cap. 64), în rugăciunea prorocului *Jeremia* (Plângerile Prorocului, 5); în rugăciunea lui *Daniil* (Daniil, 9, 3—21); în rugăciunea lui *Ionă* pentru mântuire (Ioană, 2); în rugăciunea și cântarea prorocului *Avacum* pentru mântuirea poporului (Avacum, 3) și într-o mulțime de alte locuri din vechea scriptură.

(Urmează.)

ȘTIRI

Sinodul eparhial din anul acesta nu se va întruni la **Duminea Tomei**, ci în **Duminea 5-a** după sf. Paști, — termen fixat în noua lege pentru organizarea bisericii.

Sfințirea „Sfântului Marelui Mir“ se va face în **Sfânta și Marea Joi a Patimilor**, 1 Aprilie a. c., în biserica catedrală a Patriarhiei.

La această solemnitate religioasă toți ierarhii bisericii au fost invitați să participe.

† **Iconomul Constantin Nazarie**. Cu moartea preotului Constantin Nazarie facultatea de teologie din capitală pierde un distins profesor de morală, iar biserica un zelos muncitor în via Domnului.

Născut în comuna Vultureni, jud. Tecuci, a făcut seminarul la Roman și Iași, iar studiile teologice le-a terminat la Academia teologică din Kiew, în 1893.

Inzestrat cu o cultură teologică aleasă, pe deasupra având un suflet în care vibra adânc simțirea evanghelică, pr. C. Nazarie a ocupat rând pe rând funcțiuni, pe care le-a ilustrat cu personalitatea sa. Defensor eclesiastic, profesor și director al seminarilor Roman și „Central“ din București, profesor universitar din 1901, director al internatului teologic din capitală, din 1906 până acum, fost membru în Senatul universitar, preceptor al prințului Carol și al A.A. LL. RR. principesele Elisabeta și Maria în timpul războiului din 1916—18, pr. C. Nazarie a fost organizatorul și șeful serviciului religios al armatei; membru în consistorul superior bisericesc timp de 12 ani, fost președinte al consistorului eparhial din București, fost în repetate rânduri președinte al diferitelor congrese preoțești, sau ale profesorilor de religie, vicepreședinte al societății „Tinerimea română“. Peste tot pe unde a trecut, a împrăștiat bunătate și spirit larg de pricepere. De aceea a fost distins cu ordinile comandor al „Coroanei“, ofițer al „Stelei României“ cu spadă. „Răsplata Muncii“ pentru învățământ și biserică, „Crucea de război“ și „Sf. Ana“.

În domeniul teologic și filozofic, lasă peste 20 lucrări, cari se disting prin claritatea și căldura expunerii.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron contra acaparării pădurilor statului de către străini. În ședința Senatului din 17 Martie a. c., I. P. S. S. Patriarhul Miron, vorbind asupra modului cum au fost acaparate pădurile Statului în Ardeal și în Bucovina și mai ales cum s'a făcut exproprierea, a arătat, că autoritățile nu respectă legile, a calificat cu cuvinte aspre administrația noastră, cerând să se ia măsuri.

A impresionat mult faptul, că I. P. S. Sa Patriarhul a anunțat, că „dacă nu se vor lua

măsuri, se va naște o mișcare, ale cărei urmări nu se pot cântări și pe care voiu acoperi cu întreaga mea autoritate morală, pentru că este în interesul neamului nostru“.

Senatul a aplaudat frenetic vorbirea I. P. S. Sale, iar dl subsecretar de stat Cipăianu, în numele ministerului, a promis, că va lua măsuri.

Sinodal eparhiei sârbești din Timișoara

Credincioșii sârbi din România și-au ținut, în palatul episcopiei sârbești din Timișoara, sinodul eparhial.

Intre altele, membrii sinodului au hotărât să înființeze, în Timișoara o tipografie și o librărie sârbească și un liceu sârbeșc.

Pentru realizarea acestor desiderate și îndeosebi pentru a urgenta înființarea liceului, membrii sinodului au hotărât să intervină în cel mai apropiat timp pe lângă guvernul de la București, cerând aprobarea convenită funcționării acestui liceu.

Față de aceste desiderate ale Sârbilor de la noi — explicabile și foarte frumoase în fond — ținem să arătăm, că în Banatul român trăiesc vre-o 30—34.000 Sârbi, pe când în Banatul sârbeșc (nu mai amintim de Timoc și de Macedonia sârbească) sunt peste 100.000 Români, cari deși își aveau școlile lor confesionale și românești, azi li s-a impus foarte didactice sârbești. Copiii Românilor nu învăță cuvânt românesc, fiind că orice abecedar românesc este prohibit în Iugoslavia. Să mai amintim apoi, că și Români din Banatul sârbeșc au cerut o școală medie la Vârșet și înființarea de clase paralele românești pe lângă școala normală sârbească din acest oraș; dar ambele cereri am fost refuzate.

Amintim, cele de mai sus nu pentru a îngreuna realizarea desideratelor preconizate de sinodul sârbeșc din Timișoara, ci pentru a aminti națiunii aliate sârbești, că în materie de cultură cea mai nimerită atitudine este aceea a bunăvoinții de înțelegere reciprocă.

Disolvarea parlamentului și retragerea guvernului. S'au pregătit lucrările și formalitățile de retragere a guvernului și de disolvare a parlamentului.

S'a hotărât, ca Sâmbătă, 27 Martie a. c., să se citească de către șeful guvernului, la Cameră și Senat, decretul de disolvare a Corpurilor legiuitoare. Cu acest prilej, d. Ion Brătianu va rosti o cuvântare de mulțumire pentru munca parlamentarilor.

Sâmbătă, înainte de amiază, guvernul va ține ultimul consiliu, după care dl prim-ministru Ion I. C. Brătianu se va duce la palatul regal, să înmâneze M. S. Regelui demisia guvernului.

Nouii deputați sinodali. La alegerile parțiale din 14 Martie a. c. au fost aleși deputați

mireni la Sinodal eparhial, pentru restul perioadei de trei ani 1024—26:

a) *în cercul VIII Ciacova*: Dr. Aurel Novac, notar public în Ciacova;

b) *în cercul XVI Caransebeș*: Aurel Moacă, asesor consistorial ordinar la Sinatul episcopesc.

Dispariția unei insule: Vasul german „Meteor“, care s'a întors din Capetown după ce a făcut o lungă călătorie în sudul oceanului Atlantic, raportează dispariția insulei Thomson din acele regiuni.

Un oraș Preistoric în ecuator. În provincia Carchi din republica Ecuator s'au descoperit ruinele unui oraș preistoric, cari acoper o regiune de cinci kilometri. O expediție, având în frunte pe arheologul german Max Hulle, a plecat acolo spre a face săpături.

BIBLIOGRAFIE

Au apărut:

„Biserica Ortodoxă Română“, revista Sf. Sinod. Seria II, anul 45, nr. 2 (259), Februarie 1926. București. Abonament anual: Lei 100.

„Revista Teologică“, organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar sub patronajul I. P. S. Săc. Arhiep. și Mitrop. Nicolae al Ardealului. Anul XVI, nr. 2—3 (Februarie—Martie 1926). Sibiu. Abonament anual: 180 Lei.

„Lumindătorul“, revista bisericii din Basarabia. Anul LIX, nr. 6 (15 Martie 1926). Chișinău. Abonamentul?

„Reușterea“, revistă de cultură religioasă; apare lunar sub patronajul P. S. Sale Episcopului Vartolomeiu al Râmnicului-Noului-Severin. Anul V, nr. 2 (Februarie 1926). Craiova. Abonamentul anual: Lei 120.

„Datina“, revistă artistică, literară, socială. Anul IV, nr. 1—2 (Ianuarie—Februarie 1926). Turnu-Severin. Abonamentul anual: Lei 140.

„Arhivele Olteniei“, publicație bimestrială, apare sub direcțiunea dlui prof. C. D. FORTUNESCU. Anul V, nr. 23 (Ian.-Febr.). Craiova. Abonament anual; Lei 300.

„Cosinzeana“, revistă literară săptămânală. Anul X, nr. 11 (21 Martie 1926). Cluj. Abonament anual: Lei 300.

„Grafica Română“, revistă pentru dezvoltarea artelor grafice. Anul IV, nr. 37—38 (Ian.-Febr. 1926). Craiova. Abonamentul: ?

CONCURS

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. II din Rusca mont. cu filia Ruschita, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Dimezana“.

Emolumente:

1. De la erar retribuțiunile contractuale.
2. De la biserică: salariu anual: Lei 1000. (una mie și 000)

acest salariu se cuprind taxele școlare pentru botez, cununii și înmormântările simple.

3. Tot dela biserică un ajutor de 2000 (două mii) Lei lunar, care se urcă și scade în raport cu scumpetea, la care sunt expuși și membrii comunei bisericești.

4. Tot dela biserică un ajutor de 1000 (una mie) Lei lunar, pe care îl primește alesul preot până la primirea sesiunii parohiale.

5. Locuință liberă în casa parohială cu supraedificate economice și grădină de legume.

6. Preotului ales i-se pune în vedere și folosința celor 32 jug. pământ productiv, pe care-l va primi biserică cu ocaziunea împroprietării definitive.

7. Alte venituri accidentale.

Reflecții, cu calificare pentru parohii de cl. II-a, să-și înainteze petițiile de concurs, adresate comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiterial în Caransebeș și să se prezinte în vre-o Duminică sau sâmbătoare, cu prealabilă încunoștințare a protopresbiterului tractual,

în sf. biserică, spre a-și arăta dăruirea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Rusca-montană, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Martie 1926. 1—3

Dușan Miloșevici

președinte.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Ioan Purdea

notar.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
a sosit materie (mătăsă curată) pentru
BRÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537
5 " " " 216

AVIZ!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

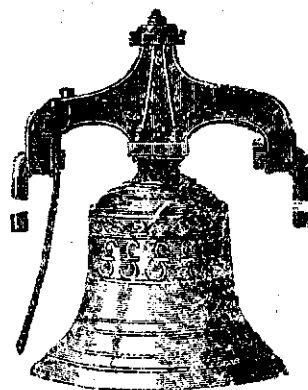
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teacuri pentru ceară (*Wachspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte mici.